

MARTIJN DAMBACHER Tweede Limburger Geduldig jagen op grootmeesterschap

Een leven als grootmeester, dat is alleen voor de beste schakers weggelegd. Voor Martijn Dambacher uit Blerick is het grootmeesterschap binnen handbereik.

door **Amando Zwamborn**

Schaakgrootmeester word je niet zomaar. Daar moet je drie keer een zogenaamde grootmeesternorm voor halen. Een prestatie die in Limburg alleen Paul van der Sterren (54) wist neer te zetten. De complete Nederlandse schaakwereld keek dan ook vreemd op toen Martijn Dambacher (31) twee weken geleden plotseling zijn tweede norm binnensleepte. Daarmee is de Blerickenaar nog maar één grootmeesternorm verwijderd van de titel 'internationaal grootmeester'.

Op jonge leeftijd was Dambacher al een fanatiek en talentvol schaker. Zo nam hij als zestienjarige puber deel aan het jeugd-NK. Speciaal voor deze gelegenheid nam hij een week vrij van school (vierde klas gymnasium) en hield hij een dagboek bij voor deze krant.

...Met enkele zwakke zetten maak ik een chaos van mijn stelling. Ik lijd een kansloze nederlaag en heb geen zin om de partij met mijn tegenstander te analyseren. Ik verlaat zo snel mogelijk de toernooizaal. Vragen spoken door mijn hoofd. Waar ligt het aan dat ik nu al drie wedstrijden heb verloren?...

Als tiener kon Dambacher blijkbaar slecht tegen zijn verlies. In hetzelfde dagboek beschrijft hij uitgebreid hoe snel de vertwijfeling toeslaat. De jonge Limburger wint op het NK nauwelijks een partij en raakt zijn agressie 's avonds pas kwijt bij de flipperkast of tijdens het tafeltennissen. Het is zelfs zo erg dat hij uit schaamte zijn ouders van het toernooi weghoudt.

...Op teletekst bekijk ik de eindstand van het toernooi. Martijn Dambacher, twintigste plaats met drie schamele punten. Tja... Normaal komen mijn ouders wel eens naar de slotdag kijken, maar nu had ik daar geen behoefte aan. Dan maar met de trein naar huis....

Vele jaren wijzer en tientallen schaaktitels rijker lijkt Dambacher een man met een heel ander

karakter. „Pff, dat is alweer vijftien jaar geleden”, blikt hij terug. „Inmiddels ben ik een stuk rustiger. Ik heb leren relativeren. En ik heb me erbij neergelegd dat ik de absolute top niet ga halen. Soms boek ik knappe resultaten tegen veel betere spelers, maar ik moet ook toegeven dat ik zomaar van een mindere speler kan verliezen.”

De laatste weken zit Dambacher juist weer in een roes. Vanuit het niets greep hij zijn tweede grootmeesternorm. „De eerste norm haalde ik enkele jaren geleden in de Nederlandse competitie. Dat was het seizoen 2006/2007, al een flinke poos terug. Het schaken heb ik daarna op een lager pitje gezet. Die tweede norm kwam dan ook als een verrassing.”

De vijfvoudig kampioen van Limburg nam onlangs met zijn Belgische team Eynatten deel aan de Europacup voor clubteams in het Bulgaarse Plovdiv. Daar behaalde hij onder meer een remise tegen grootmeester Radjabov uit Azerbeidzjan en won hij knap van de Georgische grootmeester Jobava (nummer 32 van de wereld). „Ik heb me niet op een aparte manier voorbereid. Net als anders lees ik me via schaaksoftware in over mijn tegenstanders. Daarna rustig een hapje eten en vooral niet denken aan het hoge niveau. Als je dat doet, heb je eigenlijk al verloren. Je maakt alleen kans als je je eigen spel durft te spelen.” Ook als Dambacher binnenkort uitgroeit tot grootmeester, zit een leven als schaakprof er niet in. „Ik ben nu 31, al is dat voor een schaker nog redelijk jong. Maar om zomaar alles op te geven en me volledig op de sport te richten... Ik weet het niet, dan moet je wel erg talentvol zijn. In feite hoor je dan constant in de topvijf van Nederland te spelen. Eerlijk gezegd denk ik niet dat ik zo goed ben. Met mijn kwaliteiten moet je er al schaakles bij geven om aardig te verdienen. Maar dat is niks voor mij. Ik heb het allemaal in mijn hoofd, maar heb geen idee hoe ik het moet overbrengen op anderen.”

Liever neemt Dambacher minder risico en houdt hij vast aan zijn baan als administratief medewerker van DSM. „Dat houdt wel in dat ik weinig toernooien kan spelen. Ik heb eigenlijk alleen tijd in de weekenden. Daarom kan het ook nog best een paar jaar duren voordat ik die derde norm binnensleep. Wat mij betreft gaat dat binnen twee à drie jaar lukken. Dan kan ik me eindelijk internationaal grootmeester noemen.”

Martijn Dambacher: de tweede Limburgse grootmeester? foto Lé Giesen